

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Cucu Adela vs. Boldișor Grigorii

cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului
minor,

împotriva deciziei din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-897/25

NR. PIGD 2-24102785-01-2ra-05122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Aflarea la întreținerea tatălui a mai multor copii minori nu-l exonerează de obligația întreținerii acestora în modul corespunzător.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central, jud. A. Romanaș
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Boldișor Grigorii, reprezentat de avocatul Plotnic Alina,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 septembrie 2024, Cucu Adela a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Boldișor Grigorii cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor XXX XXXX, născut la XXX.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, la 22 decembrie 2020 a fost admisă cererea de chemare în judecată și stabilită paternitatea, s-a încasat din contul pârâtului Boldișor Grigorii în beneficiul reclamantei Cucu Adela pensia pentru întreținerea copilului comun minor XXX XXXX în cuantum de 1100 lei lunar începând cu data de 24 noiembrie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.
3. Precizează că, a mai depus o cerere de chemare în judecată cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere, iar prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul Adelei Cucu, s-a modificat cuantumul pensiei de întreținere și s-a majorat de la 1100 lei la 1300 lei lunar pentru întreținerea copilului minor XXX XXXX.
4. Invocă faptul că, consideră oportună majorarea cuantumului pensiei de întreținere de la 1300 lei la 3000 lei, lunar.
5. Susține că, cheltuielile pentru întreținerea copilului sânt în creștere, iar pârâtul nu ajută financiar, toate cheltuielile sânt pe seama reclamantei, iar suma de 1300 lei este una prea mică în comparație cu cheltuielile pe care le suportă.
6. Prin urmare, solicită majorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor XXX XXXX până la 3000 lei, lunar.
7. Prin hotărârea din 02 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2022 și s-a încasat de la Boldișor Grigorii, în beneficiul Adelei Cucu, pensia pentru întreținerea copilului minor XXX XXXX, în mărime de câte 3000 (trei mii) lei lunar, începând cu data de 12 septembrie 2024, până la atingerea majoratului copilului minor. S-a

încasat de la Boldișor Grigorii, pentru pretenția cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cinzeci) lei.

8. La 16 octombrie 2024, Boldișor Grigorii a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 02 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, iar la 26 decembrie 2024 a depus cerere de apel (motivată), prin care s-a solicitat casarea parțială a hotărârii din 02 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și pronunțarea unei decizii noi de admitere parțială a acțiunii.
9. Prin decizia din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins cererea de apel declarată de Boldișor Grigorii și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.
10. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, principiul interesului superior al copilului, precum și caracterul său central în raport cu orice decizie privitoare la copil, a fost expres consacrat în art. 9 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului de la New York din 20 noiembrie 1989. În acest sens, Convenția nu se limitează la afirmarea dreptului copilului la viață, ci include concepția supraviețuirii și dezvoltării lui.
11. Ținând cont de cadrul normativ în materia drepturilor și obligațiilor părinților și copiilor, având în vedere că ambii părinți au obligația să întrețină material copiii minori, predominant fiind interesul suprem al copilului, Colegiul civil al Curții de Apel Nord a notat că, prima instanță corect a apreciat necesitatea modificării prin majorare a pensiei de întreținere a copilului minor XXX XXXX de la 1300 lei la 3000 lei, lunar.
12. Instanța de apel a remarcat faptul că, ambilor părinți le revine obligația de întreținere a copiilor săi minori, în scopul legitim de asigurare a unui suport material suficient dezvoltării armonioase a copiilor, în cazul în care părinții divorțează sau nu mai duc viață comună, iar obligația de întreținere a unui copil nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli bănești, implicând o mulțime de alte obligații și activități subsecvente.
13. La caz, este relevant speței că normele de drept naționale și internaționale stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, deoarece oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita

posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

14. Cu referire la argumentele apelantului în vederea casării hotărârii instanței de fond precum că suma încasată de către instanța de fond cu titlu de pensie de întreținere a copilului minor în cuantum de 3000 lei lunar este una exagerat de mare, deoarece apelantul mai are la întreținerea sa încă X copii minori și soția care nu lucrează, fiind în concediu pentru îngrijirea copilului, iar unica sursă de venit este salariul său în mărime de 9 258,80 lei, instanța de apel nu le-a reținut, deoarece acest fapt nu îl scutește pe apelant de la întreținerea corespunzătoare a celorlalți copii ai săi, mai mult că apelantul este apt de muncă, prin urmare nu este lipsit de posibilitatea de a se angaja în câmpul muncii la un loc de muncă mai bine remunerat pentru a asigura copiilor săi minori un trai decent, or, părinții sunt responsabili în mod egal pentru creșterea și educarea normală a copiilor comuni.
15. De altfel, Colegiul civil al Curții de Apel Nord a reținut că, nici un părinte nu ar avea dreptul moral să se eschiveze de la responsabilitățile sale de achitare a pensiei de întreținere a copilului minor invocând lipsa și insuficiența resurselor financiare.
16. Mai mult ca atât, în prezent copilul minor se află la educația și întreținerea mamei, care își exercită nu numai obligațiile patrimoniale, dar și obligațiile nepatrimoniale, ce țin de creșterea și îngrijirea zilnică a acestuia, asigurându-l inclusiv cu spațiu locativ și suportând toate cheltuielile în acest sens.
17. Totodată, pe măsură ce copilul minor crește, acesta are cerințe și necesități materiale mai mari, respectiv situația s-a schimbat, iar suma în mărime de 1300 lei lunar, nu acoperă pe deplin cheltuielile necesare pentru întreținerea unui copil de vârsta de XX ani.
18. În continuare, pornind de la argumentele apelantului precum că este de acord să achite pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 1600 lei lunar, instanța de apel a reținut că în cazul în care instanța ar încasa pensia de întreținere a copilului minor în suma solicitată de apelant – 1600 lei lunar, ar fi lezate substanțial drepturile și interesele copilului minor, cât și a reclamantei/intimatei Cucu Adela pe seama căreia este pusă povara întreținerii depline a copilului minor.
19. Colegiul civil al Curții de Apel Nord a concluzionat că, pentru a nu leza drepturile copilului minor la întreținere lunară adecvată, instanța de fond întemeiat a dispus modificarea și încasarea pensiei de întreținere a copilului în mărime de 3000 lei lunar.

20. La 03 decembrie 2025, Boldișor Grigorii, reprezentat de avocatul Plotnic Alina a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, prin care s-a solicitat casarea parțială a deciziei din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord și hotărârii din 02 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.
21. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în instanța de fond și de apel, fiind accentuat că Boldișor Grigorii nu are posibilitatea să achite pensia de întreținere a copilului minor în cuantum de 3000 lei lunar, fiind de acord să achite o pensie în mărime de 2000 lei lunar.
22. În drept, s-au invocat prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
23. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
24. Însă, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimatul nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referința.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

26. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

27. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Boldișor Grigorii a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, i-a fost comunicată avocatului recurentului la 14 octombrie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 decembrie 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.
32. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.
33. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.
34. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.
35. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.
36. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de către Boldișor Grigorii conține obiecții de fapt și de drept similare circumstanțelor expuse în fața instanței de apel, care au

fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Nord, fiind apreciate în modul corespunzător, iar în rezultat respinse.

38. Totodată, recurentul nu se poate limita la o simplă reiterare a circumstanțelor de fapt și/sau a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Nord și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.
39. Completul menționează că, circumstanțele cauzei au fost analizate și apreciate de către instanța de apel în modul corespunzător, care nu au fost combătute de către Boldișor Grigorii în cerere de recurs.
40. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.
41. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanțelor ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.
42. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Boldișor Grigorii împotriva deciziei din 19 iunie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu